

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת לך לך תשפ"ה תהא שנת פתיחת ההיכל ["ופתאום יבוא אל היכלו"].

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6O9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

מוזכר שבע פעמים המילה ארץ בפסוקים שמדברים בשבח ארץ ישראל.

מצינו בגמרא (ב"ב קכב.) עתידה ארץ ישראל שתתחלק לשלשה עשר שבטים, שבתחילה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים. ומבאר הרשב"ם שם שהפונה לשבט לוי שעתידין לקבל חלק בארץ ישראל לעתיד לבא. ומבאר ה'לקוטי שיחות' שלעתיד לבא יכבשו את נחלת הקיני הקניזי והקדמוני לכן גם שבט לוי ינחלו בארץ. כמו שכתוב (בראשית טו, יח) "ביום ההוא פרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרנשי ואת היבוסים". נראה לבאר פיון ששבט לוי הם בחינת ראש, כמו שכתוב (דברים לג, כא) "וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון". וכן עמלק נקרא ראשית, בכתוב (שם כד, ט) "ראשית גוים עמלק", כי הוא יונק משבט לוי שהם בחינת ראש, עמלק ר"ת עמרם משה לוי קהת. לכן בזמן הזה אין לשבט לוי נחלה בארץ ישראל, כי הם בעצמם בחינת ראש, ואינם צריכים את הנחלה להתקשר לראש, כמובא ב'ספרי' (עקב) "וראש עפרות תבל" זו ארץ ישראל. מה שאין כן שאר השבטים שהם בחינת גוף, צריכים את הנחלה בארץ להתקשר לראש. וזה הכל בזמן הזה שיש לנו רק ארץ שכבשנו משיבוע אמות שהם כנגד ו"ק, היינו ו"ק דג"ר, החלק התחתון של הראש שבארץ ישראל, ולעתיד לבא

שִׁיכְבְּשׁוּ אֶת נַחֲלַת הַקִּינִי הַקִּינִיזִי וְהַקְדָּמוֹנִי שֶׁהֵם כְּנָגֵד ג'ר דג'ר, גַּם שָׁבַט לִוִי יִנְחֲלוּ בְּאֶרֶץ כְּדִי לְהַתְקַשֵּׁר לְבַחֲיֵינָת הַג'ר דג'ר שֶׁהוּא הַחֶלֶק הַגִּבָּה יוֹתֵר שְׁבָאֵשׁ. וְכֵן קְדָמוֹנִי מְרַמֵּז עַל אֲחִיזָתוֹ בְּבַחֲיֵינָת הַפְּתֵר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דִּסְפִירַת הַפְּתֵר נִקְרָאת קְדָמוֹן.

שמעתי מהרה"ג ר' אברהם קוסמן שליט"א שמוזכר **שבע** פעמים המילה **ארץ** בפסוקים שמדברים בשבח **ארץ ישראל**, לרמז על המספר שבע שיש בארץ ישראל, היינו **שבעת המינים** שנתברכה בהם ארץ ישראל: (דברים ח, ז) "כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מֵבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וַתְּהַמַּת יְצֵאִים בְּבִקְעָה וּבְהָרִ: אֶרֶץ חֹטָה וְשִׁעְרָה וְגִפְּוֹן וַתֵּאֱנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שָׁמֶן וַדְּבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְפַּנֵּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחְסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנְיָה בְּרֹזֶל וּמֵהַרְרֵיָה תַחְצַב נַחֲשֵׁת: וְאֶכְלָתָ וְשִׁבְעַתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ". וכן רואים שפותח ב"ארץ טובה" ומסיים ב"הארץ הטובה". ונראה להוסיף שלכן גם בקליפה הארץ היתה בידי **שבעה** עמים, וכן מצינו ביהושע (פ"ו) שְׁקָדָם שֶׁהִתְחִילוּ לִכְבֹּשׁ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקִּיפּוֹ אֶת יְרִיחוֹ שְׁבָעָה יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַע פְּעָמִים. וכן התמרים שגדלים ביריחו הם המין ה**שְׁבִיעִי** בְּשִׁבְעַת הַמִּינִים. וכן נכנסו לארץ ישראל בחדש ניסן שהוא ה**שְׁבִיעִי** מתשרי, ובתאריך י' שְׁמַסְמַל אֶת הַשְּׁלִימוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בַּמִּסְפָּר עֶשֶׂר שֶׁנִּזְכַּר לַעֲתִיד לְבוֹא. וכן המרגלים ששלח יהושע היו **פינחס וכלב** שֶׁהֵם בְּגִימַטְרִיא י' פְּעָמִים שֶׁם הוּ"ה. וכן הגימטריא של **ארץ** כפול 7 עם המילים והכולל עולה כמנין **חוץ לארץ**, לרמז ש"זה לעומת זה עשה האלהים" והקדושה של **שבע** פעמים **ארץ** עומדת כנגד הטומאה של **חוץ לארץ**. וכן ארץ ישראל יש בה **שבעה ימים**, כְּמוֹבָא בְּמִדְרַשׁ תְּהִלִּים (כד) "**על ימים יסדה**". זו ארץ ישראל שיושבת על **שבעה ימים**. וכן מובא ברש"י (במדבר יג, כב) "**וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים**". שֶׁהִיָּתָה מְבִנָּה בְּכָל טוֹב עַל אֶחָד מִשְׁבְּעָה בְּצַעֲוֹ, וְבָא לְהוֹדִיעַךָ שְׁבַחָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁאִין לְךָ טְרָשִׁין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹן. לְפִיכָךְ הַקְצוּהָ לְקַבֵּירַת מֵתִים, וְאִין לְךָ מְעָלָה בְּכָל הָאֲרָצוֹת כְּמִצְרַיִם, וְצַעֲוֹ הִיא הַמְעָלָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְהִיָּתָה חֲבֵרוֹן טוֹבָה מִמֶּנָּה שְׁבָעָה חֻלְקִים. רואים שְׁמַסְפָּר שְׁבַע דְּקָדְשָׁה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִשְׁבַּח מִמִּסְפָּר שְׁבַע דְּקָלְפָה מִצְרַיִם, בְּמִסְפָּר שְׁבַע "**שבע שנים**" שְׁבָעָה חֻלְקִים. וכן התוספת שנזכרה לעתיד לבוא שִׁיכְבְּשׁוּ אֶת נַחֲלַת הַקִּינִי הַקִּינִיזִי וְהַקְדָּמוֹנִי שֶׁהֵם כְּנָגֵד ג'ר כדלעיל, נרמז 3 פעמים **ארץ** בהמשך פרשת עקב בכתוב (דברים יא, יא) "**והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה**". כי כאן הפסוקים מדברים על מצב של גילוי השכינה שתהיה בארץ ישראל לעתיד לבוא, שיראו את עיני ה' מאירים בארץ וירדו גשמים בזכות עבודת הנבראים שתהיה כראוי.

מְצִינּוּ ב'פְּרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר' (יט) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשַּׁבָּת נִתְּתִי לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא בֵּינִי לְבֵינָם שְׁבַשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה פְעַלְתִּי אֶת הָעוֹלָם וּבַשַּׁבָּת נִחֵתִי, לְפִיכֶךָ נִתְּתִי לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַשַּׁבָּת יוֹם מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לִי וְלָהֶם, שְׁבַע אֲרָצוֹת בָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִכֻּלָּם לֹא בָּחַר אֶלָּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר "תְּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה מְרִשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה". רוֹאִים שְׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּחִינַת שַׁבָּת. וְכֵן מוּבָא ב'חֻזְקוֹנִי' (בראשית ה, יח) מְצִינּוּ הַשְּׁבִיעִי קָדֵשׁ, וְכֵן מְשַׁבַּע אֲרָצוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְכֵן מוּבָא ב'לְקוּטֵי הַלְכוֹת' (ברכת המזון ד) שַׁבָּת וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמוֹ שְׁמֻסְדָּר בְּהַשְּׁבַע הַבְּדֻלוֹת שְׁאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה בִירוּשָׁלַיִם בֵּין קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ לְאֶרֶץ בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'חֻסְדַּ לְאַבְרָהָם' (מעין ג נהר ח) יוֹם שַׁבָּת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא עֶקֶר הַכֹּל, מִפְּנֵי שְׁמֻנוּחַת הַשַּׁבָּת תְּלוּיָהּ בָּמָה שְׁמַתְפַּשְׁטֵת קִדְשַׁת שַׁבָּת דְּרָךְ פְּתַח הַהֵיכָל הַזֶּה לְמִטָּה וְהוּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכֵן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ דִּין שַׁבָּת הָאֶרֶץ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (ויקרא כה, ב) "וְשַׁבְתָּהּ הָאֶרֶץ שַׁבָּת לָהּ". וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר מו, ט) אִם מְקַבְּלִים בְּנִיד אֶת הַשַּׁבָּת הֵם נִכְנָסִין לְאֶרֶץ וְאִם לֹא אֵינָם נִכְנָסִין. וְכֵן שַׁבָּת מְרַמְזֵת בְּכַתוּב שֶׁנֶּאֱמַר עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (שמות טז, לה) "וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשְׁבָת". וְכֵן בְּכַתוּב (תהילים פה, ב) "רְצִיתָ ה' אֶרֶץ שַׁבָּת שְׁבוּת יַעֲקֹב". וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'מִבְּעַד לְחֻרְכִים' שֶׁהַכַּתוּב (בראשית יב, א) "לֵךְ לְךָ וּגְו' אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אָרְאָךְ" בְּגִימְטְרִיא שַׁבָּת, לְפִי הַחֲשׁוֹבֹן שְׂאוֹת כ"ף סוֹפִית הִיא מְסַפֵּר חֲמֵשׁ מֵאוֹת.

שְׁמַעֲתִי מֵהֵרָה"ג ר' מ. פ. שֶׁהַכַּתוּב (דברים ג, כג) "וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר" ר"ת בְּעָרוֹב תִּבְשִׁילִין. נִרְאֶה לְבָאֵר עַל פִּי דְבְרֵינוּ כִּינּוּן שְׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּחִינַת קִדְשַׁת שַׁבָּת, וְעַם יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר הָיוּ בְּבַחֲיִינַת קִדְשַׁת יוֹם טוֹב, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שמות ה, א) "וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרַעֲה כֹה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיִּחַגְּוּ לִי בַמִּדְבָּר", וְרוֹאִים שֶׁבְּמִדְבָּר הָיוּ בְּבַחֲיִינַת חֵג. וְכֵן בְּחֻטָּא הַעֲגָל אָמַר אֶהְרֹן "חֵג לָהּ מָחָר" כְּדִי לְנַסּוֹת לְדַחּוֹת וּלְבַטֵּל אֶת פָּגַם הַחֵג שֶׁפָּגְמוּ בְּעֲגָל. וְלָכֵן כְּשֶׁמָּשָׂה מִבְּקֵשׁ מֵהַקֵּב"ה לְהַכְּנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא מְרַמֵּז עַל עָרוֹב תִּבְשִׁילִין, דְּכֵמוֹ שְׁעָרוֹב תִּבְשִׁילִין מְעַרְבֵת קִדְשַׁת שַׁבָּת וּקִדְשַׁת יוֹם טוֹב, כִּךָ טַעַן מָשָׂה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַכְּנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּחִינַת שַׁבָּת, כְּשֶׁם שְׁזָכָה לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב בְּמִדְבָּר, וּבְפִרְט שְׁמַשָּׂה בְּעֲצָמוֹ הוּא בְּחִינַת שַׁבָּת וְהִיא הַשְּׁלִיחַ לְתַת אֶת הַשַּׁבָּת לְיִשְׂרָאֵל, כְּנֹסַח הַתְּפִלָּה "יִשְׁמַח מָשָׂה בְּמַתְּנַת חֻלְקוֹ" וְכו'.

מוּבָא בְּהַגְהַת הַצִּמְח ל'פְּרִי עֵץ חַיִּים' (שבת פ"ח) צָרִיךְ לוֹמַר כְּבוֹד ה' עָלֶיךָ נִגְלָה, מֵרֹאשׁ מְקַדָּם נְסוּכָה, כִּי בְּאֶלְפָא בֵּיתוֹת אוֹתִיּוֹת הַמֵּאֲחֻרִין אֶל אוֹתִיּוֹת רֵא"ש, הֵם שַׁבָּת. וּבַשַּׁבָּת עוֹלָה הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת שַׁבָּת, בְּמִקוֹם הָרֹאשׁ. וּמִבְּאֵר לְדְבְרֵינוּ דְכָשֶׁם שְׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא "רֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבְל", כִּךָ הַשַּׁבָּת הִיא רֹאשׁ לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְלָכֵן

המלכות עולה בשבת לבחינת ראש. וכן מצינו בזהר (תיקונים מה): **ראש צדיק דאיהו יום השביעי**. וכן חלול שבת נמשל בגמרא (שבת עה). **לפסיק רישא ולא ימות**, היינו שכשם שלא שיך לחתך את הראש והאדם לא ימות, כך לא שיך לעשות פעולות מסוימות בלי לחלל שבת, דחלול שבת הוא בחינת חתוך הראש שהוא השבת. וגרימת מצב של מיתה, כמובא בלק"ת להאריז"ל (בשלח ע' קמג) שמחלל שבת נקרא בשם **מחלל**, מלשון **חלל**, דחלל הוא מת, ומי שמחלל שבת הוא מכניס את המות והקלפה במקום הקדשה והחיים של השבת. וכן מצינו במדרש (בתי מדרשות ח"ב) **כל המחלל שבת בזדון אין לו הרמת ראש עד שיעשה תשובה**. וכן מובא ב'לקוטי הלכות' (שבת ב) **תחלה למקראי קדש, כי שבת הוא ראש והתחלה לכל המקראי קדש שכלם מקבלי משבת**. וכן מובא בספר 'ויכלו' להרב גלזרסון שליט"א (ע' קעא) שאותיות **תג"א** [כתר] הן אחרי האותיות **שב"ת**, ת' אחרי ש', ג' אחרי ב', א' אחרי ת'. דהשבת סמוכה לכתר, וכתר שמים על הראש. וכן מובא בספר 'חקמת חיים' מהגר"ח זוננפלד שהראש הוא אחד חלקי שבע מכל הגוף. וכמו שהראש מנהיג את כל הגוף, כך השבת שהיא אחד חלקי שבע מכל השבוע, היא בחינת ראש של כל השבוע ומנהיגה אותו. וכן מובא בספר 'על מלכות' מהרה"ג ר' יובל אבידור זצ"ל ששבת היא בחינת כתר, כפי שאומרים בתפלת שבת **כליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לחות אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת**.

מצינו במדרש (ילקוט דברים תתס) **כשם שמילה דוחה את השבת, כך כבושה של ארץ ישראל דוחה את השבת, ועוד שהיא שקולה כנגד כל מה שנוברא בששת ימי בראשית**. ומבאר לדברינו פיון שארץ ישראל היא בחינת שבת, כבוש ארץ ישראל הוא כבוד שבת ולא חלול שבת. לכן כבוש ארץ ישראל דוחה שבת. וכן מצינו בגמרא (ב"ק פ:): **הלוקח בית בארץ ישראל כותבין עליו אונו, אפלו בשבת. בשבת, סלקא דעתך, אלא, כדאמר רבא, ה"תם אומר לגוי עובד פוכבים ועושה. ה"י נמי אומר לגוי עובד פוכבים ועושה, ואף על גב דאמירה לגוי עובד פוכבים שבות הוא, משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו ביה רבנן**.

שמעתי מהרה"ג ר' בצלאל גנז שליט"א שרואים חשיבות בעצם עבודת הקרקע בארץ ישראל שיש בה מצוה חוץ מהמצות התלויות בארץ. כמובא במדרש (ילקוט איוב תתקכ"ה) **כל אותם ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר היה המן יורד והבאר עולה והשלו מצוי וענני כבוד מקיפין להם, וכיון שנכנסו לארץ ישראל אמר להם הקב"ה כל אחד ואחד יסב מכושיה בידיה ואזיל וינצוב ליה נציבין שנאמר "כי תבאו אל הארץ ונטעתם"**. ורואים שה' ציוה את עם ישראל כשיכנסו לארץ ישראל שיעבדו את האדמה להצמיח פירות. וכן מובא ב'חתם סופר' (סוכה לו). **ורבי ישמעאל נמי לא אמר מקרא "ואספת דגניך" אלא בארץ ישראל ורוב ישראל שרויין, שהעבודה בקרקע גופא מצווה**

משום ישוב ארץ ישראל ולהוציא פירותיה הקדושים. ועל זה צוותה התורה "ואספת דגניך". "ובועז זורה השעורים בלילה" משום מצווה. וכאלו תאמר: לא אניח תפילין מפני שאני עוסק בתורה. הכי נמי לא יאמר לא אאסוף דגני מפני עסק התורה. ודברי רבי נהוראי בסוף קידושין "מניח אני כל אומניות שבעולם ואיני מלמד בני אלא תורה נאמרו בחוץ לארץ דווקא. וכן כתב המקובל ר' אליהו גוטמאכר מגריידיץ זצ"ל תלמידו של רבי עקיבא אייגר (המכתב הודפס בראש ספר נפש חיה) אצלי כבר ברור שאם יקיימו ישראל שיתחילו לעבוד אדמת הקדש בסך ק"ל משפחות, שתהיה התחלת הגאולה גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך. ובתיקון זה יבוא הגאולה. וכן מצינו בגמרא (ב"ב יד.) נטע רב ינאי ארבע מאה כרמי. ומבאר שם ה'שיטה מקובצת' שעשה כן משום ישוב ארץ ישראל.

מְצִינוּ בַּהֵר (נח עג): הַסּוּד שֶׁל בַּת שֶׁבַע שֶׁנִּתְּנָה לְאוּרֵיהָ הַחַתִּי בְּרֵאשׁוֹנָה, צָא וְדִיק וְתִמְצָא, מְדוּעַ נִתְּנָה הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה לְכַנְעַן עַד שֶׁלֹּא בָּאוּ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְצָא דָבָר זֶה הַפֶּל סוּד אֶחָד וְדָבָר אֶחָד. הֵינּוּ כְמוֹ שֶׁעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַתְּלַבְשָׁה קְלִיפַת כְּנַעַן, כִּי עַל בַּת שֶׁבַע הַתְּלַבְשָׁה קְלִיפַת חַת דֶּרֶךְ אוּרֵיהָ הַחַתִּי, כִּי חַת הִיָּה בְנוֹ שֶׁל כְּנַעַן. וְרוֹאִים שְׁבַע אֶשֶׁת דוֹד הִיא מִמֶּשֶׁ הַסּוּד שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכַפִּי שְׁבֵאַרְנוֹ שְׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּסוּד הַמַּסְפֵּר שֶׁבַע. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְרָא (סְנַהֲדְרִין קז.) תִּנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, רְאוּיָה הִיָּתָה לְדוֹד בַּת שֶׁבַע בַּת אֱלִיעֶם אֶלֶּא שְׁאַכְלָה פְּגָה. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרְהַ"ג ר' יִצְחָק גִּנְזְבוּרְגַּ שְׁלִיט"א עַל הַגְּמָרָא (סְנַהֲדְרִין קז.) דְּרַשׁ רַבָּא רְאוּיָה הִיָּתָה בַּת שֶׁבַע בַּת אֱלִיעֶם לְדוֹד מִשְׁשֵׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, אֶלֶּא שְׁבָאָה עָלָיו בְּמִכְאוּב אוֹתִיּוֹת אוּרֵיָהּ. לְרַמֵּז שֶׁהִיָּתָה רְאוּיָה אֵלָיו דְּרַךְ אוּרֵיָהּ הַחַתִּי שֶׁהִיָּה הַקְּלִפָּה שְׁמִלְבִּישָׁה לְפָנֵי הַפְּרִי. וְכֵן אֶשֶׁת אוּרֵיָהּ הַחַתִּי בְּגִימְטְרִיא 7 שְׁמֵרְמֵז עַל בַּת שֶׁבַע. וְכֵן אֲבִיגַיִל הִיָּתָה בְּתַחֲלִילָה אֶשֶׁת נָבַל הַכְּרָמְלִי בְּגִימְטְרִיא אֲבִיגַיִל. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְהַ"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שְׁאוֹתִיּוֹת סְמִי"ם בְּאוֹת לְפָנֵי אוֹתִיּוֹת כְּנַעַן, וְכַמְבָּר לְדְבָרֵינוּ דְקִלְפַת כְּנַעַן הִיָּתָה בְּבַחֲיִנַת סְמִי"ם שֶׁל הַקְּטָרֶת הַמְּסַמְלִים אֶת הַקְּלִפּוֹת שְׁטֵמוֹנִים בָּהֶם נִיצוּצוֹת שֶׁל קִדְשָׁה.

והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א על הכתוב (בראשית ט, כו) "ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו". המילה "עבד" בגימטריא "למו". והאותיות אחרי עב"ד הן לפי הסדר פג"ה, והאותיות אחרי למ"ו הן זמ"ן, לרמז שכנען הוא קליפת העב"ד ששולטת בזמ"ן של פג"ה עד שמגיע הזמ"ן לקלף את הפרי ולזרוק את הקליפה בבחינת ברית מילה שנרמזת ב"למו". כשם שברית מילה אי אפשר לעשות לפני הזמן, כך כל הסרת קליפה יש לה את הזמן שלה. וכן האותיות אחרי "ויהי" הן זכר"ך, רמז שאחיזת קליפת כנען לפני הזמן באה לזכך ולהכין את הפרי כדלעיל. וכן האותיות אחרי כנע"ן הן ספס"ל שמסמל מלכות שהיא בבחינת כסא וספסל. ובעיקר כסא של אבן שנקרא בחז"ל בכמה מקומות ספסל של

אבן. וזה מזכיר את הפסוק שנאמר על כסא הכבוד שהוא בבחינת **כסא אבן** והוא קשור עם כסא המלכות: (יחזקאל א, כו) **"כִּמְרָאָה אֲבֹן סִפִּיר דָּמוֹת כֶּסֶא"**. וכן כְּשֶׁהוֹרִידוּ אֶת רֶבֶן גְּמְלִיאֵל מִנְּשִׂיאֹתוֹ וְנִתְּסְפוּ אֲרֻבַּע מְאוֹת או שֶׁבַע מְאוֹת סִפְסָלִים בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, כִּי הַמִּסְפָּרִים אֲרֻבַּע וְשֶׁבַע הֵם מִסְפָּרִים שֶׁל הַמַּלְכוּת. וכן **"וַיְהִי כִנְעַן עַבְד לַמֹּר"** בגימטריא **מלך זקן וכסיל** או **ליקוי ירח** שמסמלים את הקליפות שמלבישים על המלכות.

מְצִינּוּ בְּזֶהָר (תיקונים קלח): שְׁנֵי הוּא מְלִשׁוֹן מְנוּחַת הַשֶּׁבֶת, דְּנִחַ הֵיְתֵהּ בּוֹ בְּחִינַת שֶׁבֶת שֶׁהִיא הַסּוּד שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאוֹר הַגְּאוּלָּה, וּמְבֹאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁחֵם אָבִי כִנְעַן נִלְחַם בִּיסוּד שֶׁל נַח וְסִרְסוּ בִסּוּד הַעֲרֻלָּה שֶׁנִּלְחַמְתָּ בְּבֵרִית וּבִשְׁבֶת. וכן מְצִינּוּ בְּגִמְטְרֵא (שבת קיח). **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פְּזִי, אָמַר רַב יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי מְשׁוּם בֵּר קַפְרָא, כָּל הַמְקִיָּם שֶׁלֹּשׁ סְעֻדוֹת בְּשֶׁבֶת, נִצּוֹל מִשְׁלֹשׁ פּוֹרְעֲנִיּוֹת מִחֻבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג. רַב נַחְמָן בֵּר יִצְחָק אָמַר נִצּוֹל מִשְׁעִבּוֹד מְלָכִיּוֹת. וְשִׁמְעֵתִי מֵהֵרָה"ג ר' א. ל. א. שליט"א ששם חם ויפת בני נח מרמזים על דברי הגמרא האלו. ש"ם ר"ת שֶׁעֲבֹד מַלְכוּיּוֹת. ח"ם ר"ת חֲבִלִי מְשִׁיחַ. וִיפֹת הוּא אָבִא שֶׁל גּוֹג. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שֶׁבֶת בִּסּוּד נַח, יִצּוֹל מִג' אֵלוֹ שֶׁנִּרְמְזִים בְּבִנּוֹ שֶׁל נַח. וְכֵן מוּבָא בְּבַעַל הַמְּאוֹר' עַל הַר"ף (שבת טז): תִּקְנַת רַבּוֹתֵינוּ הִיא לְעֲנֹג אֶת הַשֶּׁבֶת בְּחַמִּין. וְכָל מִי שֶׁאִינוּ אוֹכֵל חַמִּין צָרִיךְ בְּדִיקָה אַחֲרָיו אִם הוּא מִין, וְצָרִיךְ לְהַזְמִין לְבָשֵׁל לְהַטְמִין וּלְעֲנֹג אֶת הַשֶּׁבֶת וּלְהַשְׁמִין, הוּא הַמְּאָמִין וְזוֹכֵה לְקַץ הַיָּמִין. וְרוֹאִים שֶׁבַע הַמְּאוֹר מְקַשֵּׁר אֶת אֲכִילַת הַחַמִּין לְקַץ הַיָּמִין. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' א. י. שליט"א שְׁחַמִּי"ן שֶׁל שֶׁבֶת נְרַמְזִים בְּ"מִי נַח".**

רוֹאִים בַּהֲרֵבָה מִקּוֹמוֹת בַּפְּסוּקִים שֶׁה' **נִשְׁבַע** לְאֲבוֹת לְתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִבְיָא חֵלֵק מֵהֶם: (בראשית כד, ז) **"יְהִי"ה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דָּבַר לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַע לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֶן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת"**. וּמְבֹאֵר רַש"י **"וְאֲשֶׁר נִשְׁבַע לִי"** בֵּין הַבְּתָרִים. וְכֵן כְּתוּב (שמות יג, יא) **"וְהָיָה כִּי יִבְאֵר יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַע לָךְ וּלְאַבְתְּיֶךָ וּנְתַנָּה לָךְ"**. (דברים א, ח) **"רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאַבְתְּיֶכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם"**. נִרְאֶה לְבֹאֵר מְדוּעַ הִיָּה צָרִיךְ שְׁבֹעָה בַּהֲבַטְחַת הָאֶרֶץ, בְּגַלֵּל שֶׁשְׁבֹעָה הִיא סוּד הַמִּסְפָּר **שבע** שֵׁשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּפִי שֶׁמְצִינּוּ בְּזֶהָר (משפטים קטו): שְׁמַקְשֵׁר אֶת עֲנַן הַשְּׁבֹעָה עִם הַשֶּׁבֶת. וְכֵן מוּבָא בְּרַבְנֵי בְּחַיִּי (בראשית כא, כג) וּמִפְּנֵי שֶׁלְשׁוֹן שְׁבֹעָה נִגְזַר מִן שְׁבֹעָה, כִּידוּעַ בְּקִבְלָהּ, לְכַד הַצִּיב אַבְרָהָם שֶׁבַע כְּבִשְׁתָּ הַצֹּאן, וְקָרָא הַמְּקוֹם עַל שֵׁם הַשְּׁבֹעָה בְּאֵר שְׁבַע, וְכֵן בְּיִצְחָק מְצִינּוּ שְׁקָרָא לְבֹאֵר עַל שֵׁם הַשְּׁבֹעָה, וְהַעֲנִין כִּי הַנִּשְׁבַּע נִכְלָל בְּשֶׁבַע הַנִּקְרָאִים צְרוּר הַחַיִּים, וּמְאָמִין בְּתוֹרָה, וּבְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהַעוֹבֵר עַל הַשְּׁבֹעָה הוּא כּוֹפֵר בְּעִקְרָו וּמוֹצִיא עֲצָמוֹ מִכָּלֵל הַשְּׁבֹעָה וְאִין לוֹ חֵלֵק לְעוֹלָם הַבָּא.

הפסוק היחיד בתורה שיש בו **שבע** פעמים אותיות **אר"ץ**, הוא במכת ארבה: (שמות י, טו) "וַיִּכַּס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ וַיֵּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא נוֹתַר כָּל יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל אָרֶץ מִצְרַיִם". ונראה לבאר כי מכת ארבה שהיתה ב**חגבים** **טהורים**, היתה המכה השמינית מתוך העשר מכות. ומובא ברבנו בחיי (שמות ג, יט) שעשר המכות הן כנגד עשר הספירות מלמטה למעלה. ויוצא שמכת ארבה היא כנגד ספירת הבינה המסמלת את השמיני. וכן מובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (שער חג המצות ע' תקיד) שמכת ארבה באה מבחינת בינה. וכן מובא ב'בעל הטורים' (שמות י, יד) "**וַיִּנַּח בְּכָל גְבוּל מִצְרַיִם**", "**וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי**", מלמד ש**נח הארבה בשבת**. ורואים שהיתה בו בחינת שמיני שמעל המספר **שבע** של השבת לכן הוא נח בשבת, ולכן הוא הכניע את כל השבע פעמים **אר"ץ**. וכן מובא מהרה"ג ר' יצחק גזבורג שליט"א שהפסוק בתורה שיש בו צפיפות אותיות **נר"ן** שמסמלת את שער ה**נר"ן** של הבינה יותר מכל שאר פסוקי התורה, הוא הפסוק שנאמר במכת ארבה: (שמות י, ט) "**וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ גִלְדָּ בְּנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצִאֲנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ גִלְדָּ כִּי חַג יְהוָה לָנוּ**". יש כאן בפסוק 14 פעמים אות **נר"ן** כי אות **נר"ן** היא האות ה**14** בכ"ב אותיות ו**14** זה ב' פעמים **7**. ויש כאן בפסוק **67** אותיות כמנין **בינה**, וכן האות ה**14** גם מהתחלה וגם מהסוף היא אות **נר"ן**. וכידוע שאות **ח"ת** בספר תורה נכתבת משתי אותיות **ז"ן**, כי שתי **7** עולה ל**8**. וכן מצינו במכת ארבה (שמות י, ה) "**וַיִּכַּסּה אֶת עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוֹכַל לָרֶאת אֶת הָאָרֶץ**". יש כאן רמז שהמכה באה בבחינת פסוי ומקיף על הארץ, המרמז על העולם השמיני שסובב כל עלמין. וכן מצינו במכה זו (שם טו) "**וַיֵּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ, וְאֶת כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד, וְלֹא נוֹתַר כָּל יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם**". וכן מובא בספר 'זרע שמשון' (בא) שמכת ארבה היתה גם לבני ישראל, ולכן אמר פרעה "**רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם**", כיון שחשב שגם הם נתקללו. וכן מובא בספר 'ייטב לב' שהארבה אכל גם את החטים של בני ישראל בארץ גשן, כמו שכתוב (שמות י, טו) "**וְלֹא נוֹתַר כָּל יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם**".

ועוד נראה לבאר את הקשר בין מכת ארבה לשבע פעמים ארץ, כי רואים בפסוקים קשר בין הארבה לארץ ישראל, שבשתי מקומות הפסוק ממשיל את יושבי ארץ ישראל לחגבים: (במדבר יג, לג) "**וַיִּשֶׁם רְאִינוּ אֶת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם**". (ישעיה מ, כב) "**הַיֹּשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ כַּחֲגָבִים**". ויש רמז על הארבה בפסוק: (שמות לב, יג) "**זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזַרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לָעָלָם**". וכן רואים שהנביא יואל, נבא על מפת ארבה גדולה

שְׁהִיְתָה בְּיָמָיו, וּמִיָּד אַחַר כֵּךְ נִבְּא עַל גּוֹג וּמְגוּג וְהַגְּאֵלָה הָעֵתִידָה. וְהַמְּלִכְיָה שֶׁם מִבְּאָר שְׁגָם הַפְּרָקִים הָרֵאשׁוֹנִים יֵשׁ בָּהֶם רִמְזָה עַל הַגְּאֵלָה הָעֵתִידָה, שְׁהַנְּבִיא יוֹאֵל רִמְזָה שְׁלֹפְנֵי הַגְּאֵלָה תִּבְּא מִכַּת אַרְבָּה עַל אֲדַמַּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

עשו וישמעאל בגימטריא אמונה ובטחון

שמעתי מהרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שְׁהֵאֲוִיתִיּוֹת **ספ"ה** בְּהַכְּפֵלָה, **ס' כפול כ' כפול ה'** עולה **6000** לְרִמְזָה עַל שְׁשֵׁת אֲלָפִים שָׁנָה שְׁקִיָּם הָעוֹלָם הָעֵרָאִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת סְפָה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יַעֲקֹב מֵטָר שְׁלִיט"א שְׁיִהְיֶה הַכְּפֵלָה **י'** פְּעָמִים ה' פְּעָמִים ו' פְּעָמִים ד' פְּעָמִים ה' גַּם עוֹלָה **6000** כִּי סְפִירַת הַמְּלָכוֹת הִיא סוּד **סכ"ט דוד הנופלת** שְׁקִשׁוּרָה עִם שְׁשֵׁת אֲלָפִים שָׁנָה שְׁקִיָּם הָעוֹלָם הָעֵרָאִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת סְפָה. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'סוּד הַמְּסַפֵּר שֵׁשׁ' מִהֶרֶב גְּלִזְרֶסוֹן שְׁלִיט"א (ע' 206) שְׁאֲוִיתִיּוֹת הַמְּלָה **אָמוֹנָה** בְּהַכְּפֵלָה **א'** פְּעָמִים מ' פְּעָמִים ו' פְּעָמִים נ' פְּעָמִים ה' עוֹלָה **60000**. לְרִמְזָה שְׁכָּל הַ**6000** שָׁנָה שֶׁהָעוֹלָם קָיָם, וְיֵשׁ הָעֵלָם הָאוֹר, הֵינְנו הַסְּתֵר פְּנִיָּם, הַתְּרוּפָה הִיא **אָמוֹנָה**. וְזֶה מִתְחַבֵּר גַּם עִם הַכְּפֵלָה שֶׁל **ספ"ה ויהוד"ה** שֶׁהֵם אוֹתוֹ מִסְפָּר, כִּפִּי שְׁמַצִּינוּ בְּזֶהָר (אמור קג). **"ישבו בסלת"**, תַּחַת **צ'ל האמונה**. וְרוֹאִים שֶׁצֶל הַסְּפָה הוּא צֶל הָאָמוֹנָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מִקִּיָּה, **"ואמונתך סביבותיך"**. וְכֵן מוֹבָא בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גַּנְזִבּוֹרֵג שְׁלִיט"א שְׁחַג הַסְּכוֹת בְּגִימְטְרִיָּא **אָמוֹנָה פְּשׁוּטָה**.

נראה לְבֵאֵר מִדּוּעַ **עשו וישמעאל** הֵם בְּגִימְטְרִיָּא **אמונה ובטחון**, כִּי הֵם שׁוֹרֵשׁ הַיָּמִין וְשִׁמְאֵל דַּקְלִיפָה הַלְעוֹמַת זֶה שֶׁל הָאָמוֹנָה וְבִטְחוֹן שֵׁשׁ לַעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם סוּד הַיָּמִין וְשִׁמְאֵל דַּקְדוּשָׁה. כְּמוֹבָא בְּ'שַׁעַר הַפְּנִנּוֹת' לְהָאֲרִיז"ל (סוֹכוֹת ח"ב ע' שְׁכ"א) שֶׁשֵׁם **א"ל** בְּמַלְוִיּוֹ **אֲלִף לָמ"ד**, בְּגִימְטְרִיָּא הֶקֶף כִּי כָּל הַמְּקִיפִים הֵם בְּבַחֲיִנַת שֵׁם אֲלִי הַמְּסַמֵּל אֶת מִדַּת הַחֶסֶד. וּמֵאִידֶךְ הָאוֹרוֹת הַפְּנִימִיִּים בָּאִים מִצַּד הַגְּבוּרָה שֶׁמִּצְמַצְמַת אֶת הָאוֹר שִׁיתְקַבֵּל בַּפְּנִימִיּוֹת. וְלִכֵּן בַּחַג הַסּוֹכוֹת שֶׁמִּמְשִׁיכִים אֶת אוֹרוֹת הַמְּקִיפִים וְהַפְּנִימִיִּים בַּמִּצּוֹת סוֹכָה וְנַעֲנוּעֵי הַלוּלָב, זֶה הַזְּמַן לְהַכְנִיעַ אֶת הַשְּׁבַעִים אוֹמוֹת שֶׁנִּכְלָיִים בַּעֲשׂוֹ וְיִשְׁמַעְאֵל. וְכֵן שִׁמְעָתִי מִהַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁבְּתוֹךְ בְּטְחוֹן יֵשׁ אוֹתִיּוֹת **חוט**, וּבְצַדֵּי **ג'ן**. הֵינְנו **חוט** שֶׁל **בן** שְׁמִתְחַבֵּר לְאָבִיו שֶׁבְּשָׁמַיִם דוֹמָה לַלוּלָב שֶׁהוּא בְּסוּד חוּט הַשְּׁדֵרָה שֶׁמִּמְשִׁיךְ אֶת הַחֲסִדִּים מִמְּקִיפֵי הַסּוֹכָה שִׁיתְקַבְּלוּ בַּפְּנִימִיּוֹת. וְכֵן **קוֹה** אֵל ה' מִרְמַז שְׁצָרִיךְ לְהִתְחַבֵּר לְקוֹ וְחוּט, לְהַרְגִּישׁ קְרוֹב לַה' שְׁמִמְנֹנו הַכֹּל. כִּפִּי שְׁמוֹבָא בְּסֵפֶר 'שַׁעֲרֵי צְדָק' (ד) שְׁתִּקְוָה הִיא מְלִשׁוֹן **קו**, וְהִקּוֹ נֹקֵב עַד ה', לִישׁוּעָתֶךָ **קוֹיִנו** כָּל הַיּוֹם. וְכֵן מוֹבָא בְּרַמְח"ל (דְּרוֹשׁ בַּעֲנִין קִיּוּי, אוֹצְרוֹת רַמְח"ל) **כָּל הַמְּקוֹה תִּפְלָתוֹ עוֹלָה בְּלִי אֲמָצְעֵי כְּמוֹ שְׁמִדְבָר לְנוֹכַח, לֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, כִּי הוּא קוֹ הַבּוֹקֵעַ וְנוֹקֵב עַד ד' מִמֶּשׁ. וְכֵן כְּתוּב (תְּהִלִּים לֵב, י) "וְהַבּוֹטֵחַ בְּה' חֶסֶד יְסוּבְּבוֹ", וְרוֹאִים שֶׁבְּטְחוֹן מִמְשִׁיךְ חֲסִדִּים שֶׁהֵם מְקִיפִים שִׁיתְקַבְּלוּ בַּפְּנִימִיּוֹת.**

וכן רואים שְׁאֵהָרֵן הִלְהֵן שְׁהִיָּה בְּחִינַת חֶסֶד הַבֵּיא לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַמְּקִיפִים שֶׁל עֲנֵנֵי הַכְּבוֹד שֶׁהֵם שֶׁרֵשׁ הַמְּקִיפִים שֶׁל מִצּוֹת סוּכָה. וְכֵן מוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חַיִּים לְהַאֲרִיז״ל (הַאֲרוֹת ז״ן פ״ז) ז' עֲנֵנֵי כְּבוֹד הֵם בְּחֶסֶד.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם קוסמן שליט"א **שעשו** פגם את **האמונה**, כי הם לא מאמינים בה' רק בשילוש כידוע, ומאידך **ישמעאל** פגמו את **הבטחון**, בזה שהם לא מאמינים בבחירה שהאדם יכול למשוך על עצמו חסדי ה' בכח הבטחון שמביא אותו לעבודת ה', והם חושבים שהכל נגזר מראש על ידי ה', ובחירת האדם לא תשנה את זה. אמנם הם מאמינים בשכר ועונש בעולם הבא לפי מעשי האדם, אבל בעולם הזה הם מאמינים שהכל נגזר מלמעלה ולא תלוי בבחירת האדם, כמובא ברמב"ם (מורה נבוכים ח"ג פ"ז) שדעת כת האשעריה מן המוסלמים שהכל נגזר מלמעלה ולא תלוי בבחירת האדם, מה שאין כן דעת תורתנו הקדושה שהאדם הוא בעל בחירה, וה' מתנהג איתו לפי בחירתו לקבל שכר ועונש. ומבואר לדברינו כיון **שעשו** שורשו **מהבטחון** הוא מתנגד **לאמונה**, ו**ישמעאל** שורשו **מהאמונה** מתנגד **לבטחון**, וכמו שרואים שְׁעָשׂוּ זְלִזְלָה בְּאַבְרָהָם אָבִינוּ, וּבַיּוֹם פְּטִירַת אַבְרָהָם הוּא עָבַר עַל חֻמַּשׁ הַעֲבֵרוֹת, כְּמוּבָא בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן' (בראשית כה, ט). וְכָל מָה שְׁעָנִין אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הָיָה לְאָכַל אֶת נֶזֶד הַעֲדָשִׁים שְׁעִיקָב בְּשָׁל. מָה שְׁאִין כֵּן יְשַׁמְעָל כְּבֹד אֶת אַבְרָהָם וְהַשְׁתַּתֵּף בְּקִבּוּרָתוֹ כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בראשית כה, ט) **"וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמַעְאֵל בְּנָיו"**. דְּעָשׂוּ הַמְּסַמֵּל אֶת הַשְּׂמָאל דְּקִלְפָּה אֵין לוֹ כְּבוֹד לְאַבְרָהָם הַמְּסַמֵּל אֶת הַיְמִין דְּקִדְשָׁה. ומאידך עשו כיבד את יצחק אביו שהוא מאותו שרש של הגבורות, וישמעאל נלחם ביצחק שהוא מהשרש הנגדי.

אתשלח ושלח ילד את עברו ולעברו ילדשני יבני שם האחד פלג כי בימינו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמו דד ואת שלף ואת חצר מותו אנכי איש חלק אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו אמו על יקללתך בני אך שמע בקולי ולך קח ליוני ותהברי את ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו לקרבנה מראיהן רעבא שרבת חלה ואיקץ וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה האחד מלאותו ישמעני פרעה ואני ער שפתיים וידבר יהוה אל משה ואלההו ייצו וסאל בני ישראל ולא פרעה מלך מצר יסלה וציא את בני ישראל למארץ מצרים אמר להם שמעו לי ודמיסלו שלם ישלם איהן לו ונמכרבו נבחו ואסמה מצא מצא ידו הגנבה משרעד חמור עד שהחייסני ים ישלם כי יבער אישע המשכן השני יתלפת צפון עשה עשרים וארבעים אדני המספספסני יאדני יסתחתה קרשה אחד ושני יאדני יסתחתה קרשה אחד ולירכתי המשכן ינו הוא וכבס בניו וטהרו ואמפהת פשה המספח תבעור אחורי היראתו אלהכהך לטהרתו ונראה שני יתאלהכהך וראהכהך והנה פשה המספח תבעורו וציאו ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשיתכם והתהלכתו בתוככם והייתו לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעסאני יהוה אלהיכם אשרה וצאתי על המחנה לילה ירדה מן עליו וישמע משה את העם סבה למשפחתו איש לפתח אהלו ויחראף יהוה מאד ובעיני ימשה רעו יאמר משה אליהו הלמה הרת אלודתך ואבירם והאדתך ואבירם קראו והעדה אשרה צועל משה ועלאהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה ותפתח הארץ את פייה ותבלע אתם ואת קרח במו תיהו שועצו יתיב עתה הוה אל אמר עיניך היראת את כל אשר עשית יהוה אלהיכם לשני המלכי סהאלהכך יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמהל צויתו ולדברו אשר ידבר בשם אלהים מאחריים ומתהנביא ההוה וכתאמר בלבבך איכה נדע אתה דבר אשר לא דברו יהוה אשר ידבר נביא בשם יהוה ויקבר אתו וביארץ אבמו לביחפ עורו ולא ידע איש את קברתו ועדה יוסה זהו משה בן מאה וששנים שנה מתו ולא כהתה עיניו ולא נסלחהו יביו

צופן מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א : **תשפ"ה גו"ג, מתשר"י אירא"ן.**

מלךסדם ואתברשעמלךעמרהשנאבמלךאדמהושמאברמלךצבי'ו מלךבלעהיאצערכלאלהחברואל
העבדו אתכדורלעמרושלשקשרהשנהמרדו ובארבעעשרהשנהבאכדורלעמרוהמלכי'סאשראתו ויכוא
הם ואתהאימי'סבשוהקרי'ת'ם ואתהחרי'בהררםשעירעדאי'לפארן אשרעלהמדברו'ישבו ויבאו אלע
ק' וגםאתהאמרי'הישבת'צצןתמרו'יצאמלךסדםומלךעמרהומלךאדמהומלךצבי'סומלךבלעהוא
תכדורלעמרמלךעיל'סות'עלמלךגו'סומלךמלךשנערו'ארי'ומלךאלסורארבעהמלכי'סאתהחמש
לךסדםועמרה'ופלושמה'והנש'ארי'סמהרהנסו'ויקחו אתכלרכשסדםועמרהו אתכלאלם'וילכו ויק
והוא'ישבסדם'ובאהפ'ליטו'גדלאברםהעברי'והואשכן באלני'ממראהאמרי'אחי'אשכלו'אחי'ענ
נשבהאחי'ווי'רקאתחני'כ'וילידו'ביתושמנהעשרושלשמאותו'ירדףעדדן'ויחלקעלי'הסלי'לההו
שמאללדמשקו'ישבאתכלה'רכשו'גםאתלוטאחי'וורכשו'השי'בו'גםאתהנש'ס'ואתהעם'יצאמלךסדםל
ואתהמלכי'סאשראתו'אלעמק'וההו'אעמקהמלך'ומלכי'צדקמלךשלמה'צי'אלחם'י'ן'והוא'אכהן'לאל
לעלי'ון'קנהשמי'סוארץ'בר'אלעלי'ון'אשרמגן'צרי'ב'ידן'יתן'ל'ומעשרמכלו'יאמרמלךסדםאל
ברםאלמלךסדםהרמתי'די'אל'יהו'האלעלי'ון'קנהשמי'סוארץ'אם'ה'וטו'עדשרון'נעלו'אם'אקחמכלא
לעד'ירקאשראל'והנערי'ס'חלקהאנש'ס'אשרהלכו'אתי'ענראש'כל'וממראה'ם'יקחו'חלק'ס'אחרהדברי'
אמראלתי'ראברס'אנכי'מגן'לךשכר'ה'רבהמאדו'יאמר'אברס'אדני'יהוה'מהתתן'לי'ואנכי'הו'לךערי'
אמר'אברס'הן'לי'לא'נתהזרע'והנהבן'ביתי'ירשאתי'והנה'דברי'ה'והאלי'ולאמר'לאי'ירשז'הכי'אם
'החוצה'יאמר'הבט'נ'א'השמי'מהו'ספרה'כו'כבי'ס'אם'תו'כל'ל'ספר'אתם'ואמר'לו'כה'יה'הזרע'ך'והאמן'בי'
'יהוה'אשרה'וצאתי'ך'מ'אורכש'די'ס'לתלך'אתה'ארץ'הזאת'ל'רש'תהו'יאמר'אדני'יהוה'במה'אדע'כי'אירשנ
'משלש'ת'א'יל'משלש'ת'רו'גז'לו'יקחו'אתכל'אלהו'בתרא'ת'סבתו'ך'יתן'אי'שבתו'ך'לקרא'ת'רעהו'ואת
'שבת'ס'אבר'ס'ו'יהי'הש'שלבו'או'תרדמה'נפלה'על'אבר'ס'והנה'אי'מה'ת'כה'גדלה'נפלת'עלי'ו'וי'אמר'לאב
'הס'ועבד'ו'ס'וענו'את'ס'ארבע'מאות'שנה'גם'את'הגו'אשר'יעבדו'אנכי'ואחרי'כן'יצאו'ברכש'גדולו'
'הטוב'ה'וד'ור'רבי'ע'י'שוב'והנה'כיל'אשלם'עון'האמר'יעד'רנהו'יהי'הש'משבאהו'עלטה'יהוה'הנה'תנור
'להבי'ומה'הוא'אכרת'יה'והאת'אברס'בר'ית'לאמר'ל'זרע'ך'תתי'את'ה'ארץ'הזאת'מנה'רמצה'ס'עדה'נה'הגדל
'מני'ואת'החתי'ואת'הפרזי'ואת'הרפאי'ס'ואת'האמרי'ואת'הנכנעני'ואת'הגרגשי'ואת'היב'וסי'ושרי'אשת
'ההגרו'ת'אמר'שרי'אל'אברס'הנה'נא'עצרו'ני'יהוה'המל'דת'בא'נא'אל'ש'פחתי'או'לי'אבנה'ממנה'ו'ישמע'אברס'ל
'צרי'תש'פחה'מקץ'עשר'שני'ס'לשבת'אברס'בארץ'קנען'ותתן'אתה'לאברס'אשה'לו'לאשה'ו'ב'אלה'גרותה'
'תאמר'שרי'אל'אברס'חמס'י'עלי'ך'אנכי'נתתי'שפחתי'בחי'ך'ותרא'כ'הרתה'ואקל'בעי'ני'הישפטי'הוהבי'
'חתך'בי'ך'עשיל'ההטוב'בעי'ני'ך'ותענה'שרי'ותב'חמפני'הו'ימצא'המלאך'יהוה'על'ע'י'המי'ס'במדבר'ע
'אי'מצה'באתו'אנה'תלכי'ותאמר'מפני'שרי'גברתי'אנכי'ברחתו'יאמר'ל'המלאך'יהוה'שובי'אל'ג'ברתך'וה
'רבה'אר'בה'את'זרעך'ולא'ספר'מרבו'יאמר'ל'המלאך'יהוה'הנה'ך'הרהו'יל'דתבן'וקרא'תשמו'ישמע'אל'כ'ישמ
'ובכלו'ידכלבו'ועלפני'כל'אחי'ו'ישכן'ותקרא'שם'יהוה'הדבר'אל'יה'את'ה'אל'ראי'כי'אמר'ההגסה'ל'סראי'
'אי'הנהבי'ן'קדשו'בי'ן'ברדות'ל'דהגר'לאברס'בן'וי'קרא'אברס'שם'בנו'אשר'לדה'גר'ישמע'אל'ו'אברס'בן'

א יד-ב
א יד-ד
א יד-ה
א יד-ז
א יד-ט
א יד-י
א יד-יב
א יד-יד
א יד-טו
א יד-ז
א יד-ט
א יד-כב
א יד-כד
א ט-א
א ט-ג
א ט-ה
א ט-ז
א ט-ט
א ט-י
א ט-יא
א ט-יג
א ט-טו
א ט-יז
א ט-יט
א ט-א
א ט-ג
א ט-ה
א ט-ז
א ט-ח
א ט-י
א ט-יב
א ט-יד

צופן מאת הרה"ג ר.נ. דויטש שליט"א

ב כא-כג נפשעי תחתעי שן תחתשן יד
 ב כא-כד תחתי דרג לתחרגל כו יתחת
 ב כא-כה כו הפצע תחתפצע תבורה תחת
 ב כא-כה חבורה כו יכהאיש אתעי נעב
 ב כא-כו דוא אתעי נאמתו שחתה לחפ
 ב כא-כו שישלחנו תחתעי נואמשן ע
 ב כא-כז בדואושן אמתו פיל לחפשי י
 ב כא-כז שלחנו תחתשנו וכי גחשורא
 ב כא-כח תאישאו אתאשה ומתסקול יסק
 ב כא-כח להשורו לאי אכל אתבשרו ובע
 ב כא-כח להשורנקי ואמשורנגחהו אמ
 ב כא-כט תמלשלשמוהו עדבעלי וולא
 ב כא-כט ישמרנו המיתאישאו אשהש
 ב כא-כט וריסקלו גמבעלי וימתאמכ
 ב כא-ל פרי ושתעלי ונתן פדיו נפש
 ב כא-ל וככל אשרי ושתעלי ויאוב יג
 ב כא-לא חאובתי גחכמשפט זה עשהל
 ב כא-לא ואמעבדי גחהשוראו אמהכסף
 ב כא-לב שלשימשקלים תן לאדני וזה
 ב כא-לב שוריקלו וכי פתחאישבורא
 ב כא-לג וכי כרהאיש ברו לאיכסנו ו
 ב כא-לג נפל שמהשוראו חמור בעלהבו
 ב כא-לד רישלמכסף שישבלבעלי וזהמ
 ב כא-לד תיהילו וכי גפשוראישאת
 ב כא-לה שורעהו ומתמכרו אתהשור
 ב כא-לה החי וחצו אתכספו וגמאתהמת
 ב כא-לה יחצו אונו דעכישורנגחהו
 ב כא-לו אמתמו לשלשמו לאישמרנו ובע
 ב כא-לו לישלמם ישלמם שורתחתהשורו
 ב כא-לו המתיהילו וכי גנבאיששור
 ב כא-לו אושהו טבח או מכרו חמשהבק
 ב כא-לו רישלמתחתהשורו ארבעצאנת
 ב כא-לו חתהשהאם במחתרת ימצאה גנב
 ב כב-א והכה ומתאין לו דמים אמזרח
 ב כב-ב השמשעלי ודמיסלו שלם ישל
 ב כב-ב אםאין לו נמכר בגנבתו אם
 ב כב-ג המצאתמצאב' דוהגנבהמשור
 ב כב-ג עדחמו רעדשהחיי משני ישל
 ב כב-ג מכי יבער איש שדה או כרם ושל
 ב כב-ד האתבעירה ובער בשדה אחרמי

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה

קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מְצִינֵנוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׂיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדוּ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְהַרְמַח"ל (דוד עץ חיים) מְבַאֵר שֶׁבְקוֹשׁ מְלָכוֹת ה' פְּרוֹשׁוּ לְלַמֵּד חֻכְמַת הָאֱמֶת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת